

ತೀಕ್ಷ್ಣ ಮತಿ, ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಮತಿ!

(‘Kali the Mother’ ಕೃತಿಯನ್ನು ಕುರಿತು)

ಸ್ವಾಮಿ ಯುಕ್ತೇಶಾನಂದ

ಸ್ವಾಮೀಜಿಯವರಿಂದ ದೀಕ್ಷೆ ಪಡೆದ ಬಳಿಕ ನಿವೇದಿತಾ ಕಾಳೀಮಾತೆಯನ್ನು ಕುರಿತು ಹೆಚ್ಚು ಆಳವಾಗಿ ಅರಿತುಕೊಳ್ಳಬಯಸಿದಳು. ಅದರ ಫಲವಾಗಿ ಮೂಡಿ ಬಂದ ಕೃತಿರತ್ನವೇ ಈ ಸಣ್ಣ ಪುಸ್ತಕ. ಇದನ್ನು ಪರಿಚಯಿಸಿರುವ ಸ್ವಾಮೀಜಿಯವರು ಮೈಸೂರು ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣ ವಿದ್ಯಾಶಾಲೆಯ ಮುಖ್ಯಸ್ಥರು; ಅವರು ಉತ್ತಮ ಪ್ರವಚನಕಾರರೂ, ಸಂಘಟಕರೂ ಆಗಿದ್ದಾರೆ.

ಸ್ವಾಮಿ ವಿವೇಕಾನಂದರಿಂದ ಪ್ರಭಾವಿತರಾಗಿ, ಅವರ ದಿವ್ಯ ಜೀವನ-ಸಂದೇಶಗಳಿಂದ ಆಕರ್ಷಿಸಲ್ಪಟ್ಟು, ಅವರ ಉಪದೇಶ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನಗಳಿಂದ ಸೋದರಿ ನಿವೇದಿತಾ ಧರ್ಮ-ಜೀವನ-ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕತೆಗಳನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಅರಿತು, ಆಚರಿಸಿದರು. ತ್ಯಾಗ-ಸೇವೆಗಳ ಆದರ್ಶವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ಭಾರತಕ್ಕೆ ಅಪಾರ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸಿದರು. ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರ ಜೀವನ-ಸಂದೇಶಗಳನ್ನು ತಿಳಿದು, ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರ ಪವಿತ್ರ ಸಂಗದಲ್ಲಿ ಅವರ ನಿಷ್ಕಲ್ಪಿತ ಪ್ರೀತಿ, ಸರಳತೆ, ವಿವೇಕಗಳಿಗೆ ಮಾರುಹೋಗಿ ತಮ್ಮ ಶ್ರೇಷ್ಠ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವವನ್ನು ಬೆಳೆಸಿಕೊಂಡರು.

ಸೋದರಿ ನಿವೇದಿತಾರ ಚಿಂತನೆ, ಭಾವನೆ, ಮಾತು, ಬರವಣಿಗೆಗಳಲ್ಲಿ ತೀಕ್ಷ್ಣತೆ, ಘನತೆ, ಸೂಕ್ಷ್ಮತೆಗಳನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು.

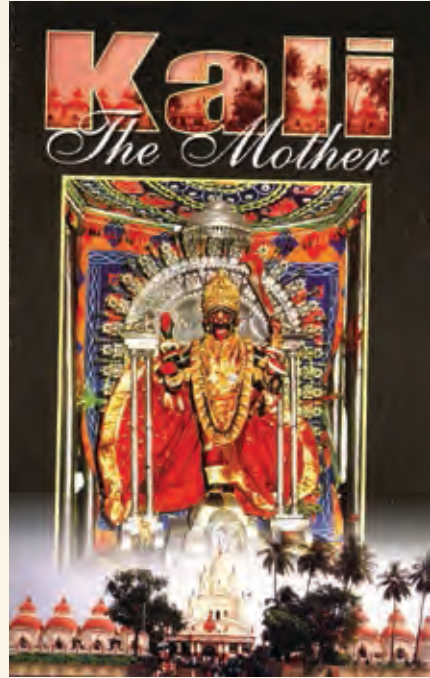
ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರ ದಿವ್ಯ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವ

ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರ ಬಗೆಗೆ ಸೋದರಿ ನಿವೇದಿತಾ ಸ್ವಾಮಿ ವಿವೇಕಾನಂದರಿಂದ, ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರಿಂದ, ಇತರ ಶಿಷ್ಯರು, ಭಕ್ತರಿಂದ ಕೇಳಿ ತಿಳಿದು ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರ ದಿವ್ಯ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವವನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಗ್ರಹಿಸಿದರು. ಅವರ ಗ್ರಹಣಾಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಆಶ್ಚರ್ಯಚಕಿತರನ್ನಾಗಿಸುತ್ತದೆ. ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರ ಕುರಿತಾದ ಅವರ ಕೆಲವು ಚಿಂತನೆಗಳು ಇಲ್ಲಿವೆ :

✿ ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣ ಪರಮಹಂಸರ ಬಳಸಾರಿ ಅವರ ಪದತಲದಲ್ಲಿ ನಾವು ಮಂಡಿಯೂರುವುದು ಭಗವದ್ಭಕ್ತಿಯನ್ನು ಅವರು ಜೀವನದಲ್ಲಿ ತೋರಿದರು ಎಂಬುದಕ್ಕಲ್ಲ, ಆದರೆ ಅವರು ಜಗನ್ಮಾತೆಯು ತನ್ನ ಸಂತಾನವನ್ನು ಸಲಹುವ ಪ್ರೇಮಭಾವದ ಮಹಾ ಸಾಕಾರಮೂರ್ತಿಯೇ ಆಗಿದ್ದಾರೆಂದು!

✿ ನಮ್ಮ ಮಧ್ಯದಿಂದಲೇ, ಇತ್ತೀಚೆಗಷ್ಟೆ, ಎದ್ದು ಬಂದವರೊಬ್ಬರಿದ್ದಾರೆ. ಇಪ್ಪತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆಯಷ್ಟೇ ಅವರು ದಕ್ಷಿಣೇಶ್ವರ ದೇವಸ್ಥಾನದ ಉದ್ಯಾನವನದಲ್ಲಿ ಬೋಧಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರಲ್ಲಿ ದಿವ್ಯತ್ವ ಎಷ್ಟು ಪ್ರಕಾಶಿಸುತ್ತಿತ್ತೆಂದರೆ, ಅವರ ಪರಿಚಯವಿದ್ದವರು ಮತ್ತು ಅವರನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತಿದ್ದವರು ಅವರ ಹೆಸರನ್ನು ಹೇಳುವಾಗ ಭಾವವುಕ್ಕಿ ಬಂದು “ನಮ್ಮ ದೇವರು (ಪ್ರಭು)” ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ.

✿ ಐವತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಆ ವ್ಯಾಕುಲತೆ ಒತ್ತಿ ತಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಅನುಭವಗಳ ರಭಸವನ್ನು ತಡೆದುಕೊಂಡ ಅವರ ಶರೀರದ ಶಕ್ತಿ ಅಸಾಮಾನ್ಯ ಎಂದು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಆದರೆ ಇದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಆಶ್ಚರ್ಯಕರವಾದದ್ದು ಅವರು ಪ್ರತಿ

ಯೊಬ್ಬರ ನೋವು ಸಂಕಟಗಳನ್ನು ತಮ್ಮದಂದೇ ಅನುಭವಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾದ ಅವರ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವದ ಬಹುಮುಖತ್ವ ಮತ್ತು ಅವರ ಬೆಳವಣಿಗೆ. ಆಧುನಿಕ ಯುಗದಲ್ಲಿ ಬಹುಶಃ, ಅವರೊಬರದ್ದೆ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ವಿಶ್ವವಿಶಾಲ ಮನಸ್ಸು.

✿ ದಕ್ಷಿಣೇಶ್ವರದ ಅವರ ಕೋಣೆಗೆ ಮಹಾಮಹಾ ಪಂಡಿತರು, ದೊಡ್ಡ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳೆಲ್ಲ ಹೆಮ್ಮೆಯಿಂದ ಬರುತ್ತಿದ್ದರು. ಆ ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಸದಾ ಇರುತ್ತಿದ್ದವರೊಬ್ಬರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, “ಅವರಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಪ್ರಭುವಿನ ಮುಂದೆ ಮಕ್ಕಳ ಹಾಗೆ ಭಾಸವಾಗುತ್ತಿತ್ತು.”

✿ ಅವರ ಪರಿಪೂರ್ಣ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆ ಮತ್ತು ಮೇರುಸಮ ಪವಿತ್ರತೆಗಳು ಬಿಸಿನೆತ್ತರಿನ ಯುವಕರಿಗೂ ಗೋಚರಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೆ ಅದರ ಬೋಧನೆಗಳನ್ನು ತೀವ್ರವಾಗಿ ಪ್ರತಿರೋಧಿಸಿದವರೂ ಕೆಲವರಿದ್ದರು. ದೀರ್ಘ ಸಮಯದ ನಂತರ ಅಂಥವರಲ್ಲೊಬ್ಬ ಹೇಳಿದ, “ಅವರೊಬ್ಬ ಪವಿತ್ರ ವ್ಯಕ್ತಿಯೆಂದು ಸಾಬೀತು ಪಡಿಸಲು ಅವರಲ್ಲಿ ಏನಾದರೊಂದನ್ನು ನಾನು ಹುಡುಕುತ್ತಿದ್ದೆ! ಅವರು

ಪವಿತ್ರರಲ್ಲ, ಪವಿತ್ರತೆಯೇ ಆಗಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದರು ಎಂದು ಆರಿಯಲು ನನಗೆ ಆರು ವರ್ಷಗಳು ಬೇಕಾಯಿತು!”

✿ ಅವರು ಕಾಳಿಯನ್ನು ಮಾತ್ರ ಪೂಜಿಸಿದವರಲ್ಲ. ಅವರು ಪೂಜಿಸದ, ಅವರು ಪ್ರೀತಿಸದ ದೇವ-ದೇವಿಯರ ರೂಪಗಳು, ಪ್ರತೀಕಗಳು ಭಾರತದಲ್ಲಿರಲಿಲ್ಲ! ಅವರು ತಮ್ಮಲ್ಲೇ ಅನುಭವಿಸಿ ಸಂತ್ಯಾಪ್ತಿ ಹೊಂದದ ಯಾವ ಆರಾಧಕನ ವಿಧಿಯೂ ಇರಲಿಲ್ಲ! ಅವರು ಗೌರವಿಸದ, ಅವರು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳದ ಯಾವ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯೂ, ಯಾವ ಉನ್ನತತೆಯೂ, ಯಾವ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಅನುಭವವೂ ಇರಲಿಲ್ಲ!

✿ ಇವೆಲ್ಲವನ್ನು ಅವರು ಮಾಡಿದ್ದಲ್ಲ. ಅವರೊಳಗಿನ ಭಗವತ್ ಪ್ರೇಮವೇ ಮಾಡಿಸಿದ್ದು. ಅದನ್ನು ಅವರು ‘ತಾಯಿ’ ಎಂದು ಕರೆದರು. ಅವರು ವಿನಯವಂತರಲ್ಲ, ಆದರೆ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಎಂಬವರು ಇದ್ದರು ಎಂಬುದನ್ನೇ ಅವರು ಮರೆತುಬಿಟ್ಟಿದ್ದರು.

✿ ಮಹಾತ್ಮೆ, ಸಾಮರಸ್ಯ ಮತ್ತು ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವದ ಸೌಂದರ್ಯಗಳೆಲ್ಲವೂ ತಾವಾಗಿಯೇ ಒದಗಿ ಬರುವಂತಹವುಗಳೆಂಬುದನ್ನು ಅವರಲ್ಲಿ ನಾವು ಕಲಿಯಬಹುದು. ನಾವು ಅವುಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಆಲೋಚಿಸಬೇಕಿಲ್ಲ. ನಮಗೆ ಎಟಕುವ ಮೂಲಗುಣಗಳಾದ ಸರಳತೆ, ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆ ಮತ್ತು ಹೃತ್ಪೂರ್ವಕ ಭಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಸಿಕೊಳ್ಳುವುದರ ಕಡೆಗೆ ಗಮನ ಹರಿಸಬೇಕು.

✿ ಭಾರತದ ಪ್ರಾಚೀನ ಜ್ಞಾನ-ವಿವೇಕಗಳು ವ್ಯರ್ಥವಲ್ಲ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಅವರು ಜಗತ್ತಿಗೆ ಸಾಕ್ಷಿ. ಅವರು ಬೇರಾವ ದೇಶದಲ್ಲೂ ಹುಟ್ಟಲು ಸಾಧ್ಯವಿರಲಿಲ್ಲವೆಂಬುದು ಸತ್ಯ. ಆದರೆ ಅವರು ಭಾರತದ ಅಂತರಾತ್ಮವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಅಥವಾ ಭಾರತದ ಅಂತರಾತ್ಮವನ್ನೇ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುತ್ತಾರೆಂಬುದು ಸತ್ಯವಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಅವರಲ್ಲಿ ಮನುಕುಲದ ಎಲ್ಲ ಆಲೋಚನೆಗಳು, ಎಲ್ಲ ಭಾವನೆಗಳು ಮೇಳೈಸುತ್ತವೆ. ಕಾಳೀಭಕ್ತ ರಾಮಕೃಷ್ಣರು ಮನುಕುಲವನ್ನೇ ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಮಹಾಮಾತೆಯ ಮಾತು

ಸ್ವಾಮಿ ವಿವೇಕಾನಂದರ ‘ಧೀರಪುತ್ರಿ’ ಯಾದ ಸೋದರಿ ನಿವೇದಿತಾ ಜೀವನ, ಜಗತ್ತು, ಜಗನ್ಮಾತೆ ಇವುಗಳ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಂಡು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ನಮ್ಮ ಮುಂದಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಚಿಂತನೆಗಳು ನಮಗೆ ಜೀವನವನ್ನು ಎದುರಿಸಲು ಅಪಾರ ಧೈರ್ಯವನ್ನು, ಜಗನ್ಮಾತೆಯಲ್ಲಿ ಶ್ರದ್ಧೆಯನ್ನು ನೀಡುತ್ತವೆ. ನಾವು ಶಕ್ತಿಶಾಲಿಗಳಾಗಿ ಧೈರ್ಯದಿಂದ ಜೀವನವನ್ನು, ಜಗತ್ತನ್ನು ಎದುರಿಸಬೇಕೆಂದು ಜಗನ್ಮಾತೆ ಬಯಸುತ್ತಾಳೆ.

ಅಂತರಂಗದ ವಿಕಾಸದಿಂದ ಮೂಡಿಬರುವ ‘ವಿವೇಕಶಕ್ತಿ’ಯಿಂದ ಸೋದರಿ ನಿವೇದಿತಾ ಜಗನ್ಮಾತೆಯ ಇಚ್ಛೆಯನ್ನು ಜಗನ್ಮಾತೆಯ ಮಾತುಗಳಂತೆಯೇ ಪ್ರತಿಧ್ವನಿಸಿದ್ದಾರೆ. “ನನ್ನ ಇಚ್ಛೆಗೆ ವಿರುದ್ಧವಾದ ಎಲ್ಲಾ ಆಸಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಕಿತ್ತೆಸೆ. ನಾನು ಮಾತನಾಡಿದಾಗ ನಿನ್ನ ಪ್ರೀತಿಯಾಗಲಿ, ಸ್ನೇಹವಾಗಲಿ, ಸುಖವಾಗಲಿ, ಮನೆಯಾಗಲಿ, ಉಸಿರೆತ್ತದಿರಲಿ!”

ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಪ್ರಗತಿಗೆ, ಆತ್ಮವಿಕಾಸಕ್ಕೆ, ಜಗನ್ಮಾತೆಯ ಧೀರ ಉಪದೇಶವನ್ನು ಸೋದರಿ ನಿವೇದಿತಾ ಹೀಗೆ ಬರೆಯುತ್ತಾರೆ: “ಇತರರ

ಅನುಕಂಪೆಯನ್ನು ಬಯಸದಿರಿ. ಹಾಗಿದ್ದರೆ ನಾನು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಇತರರಿಗೆ ಅನುಕಂಪೆ ತೋರುವ ಮಹಾಯಂತ್ರಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಧೈರ್ಯವಾಗಿ ನಿನ್ನ ದೌರ್ಬಲ್ಯವನ್ನು, ಅಜ್ಞಾನವನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೋ. ಇದರಿಂದ ನಿನ್ನ ಆತ್ಮಜ್ಯೋತಿ ಇತರರಿಗೆ ದಾರಿದೀಪವಾಗುತ್ತದೆ. ಸಣ್ಣ ಕೆಲಸವನ್ನು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಮಾಡು, ಉನ್ನತ ಪದವಿಗಾಗಿ ಹಾತೊರೆಯದಿರು.”

ಸರ್ವಶಕ್ತಿಶಾಲಿನಿಯಾದ ಜಗನ್ಮಾತೆ ನಮ್ಮೆಲ್ಲರ ನಿಜವಾದ ತಾಯಿ ನಮ್ಮನ್ನು ಶಕ್ತಿಶಾಲಿಗಳಾಗಿ ಕಾಣುವುದೇ ಅವಳಿಗೆ ಸಂತೋಷ. ನಮ್ಮನ್ನು ಶಕ್ತಿಶಾಲಿಗಳನ್ನಾಗಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಅವಳ ಈ ಜಗತ್ತಿನ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಿರುವುದು. ಸಾವನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸುವ ಧೈರ್ಯವನ್ನು ಬಯಸುತ್ತಾಳೆ, ಮೆಚ್ಚುತ್ತಾಳೆ ಜಗನ್ಮಾತೆ.

ಮಧ್ಯಸ್ಥಿಕೆ ಬೇಕೆ?

ಒಂದು ಸೂಕ್ಷ್ಮ ವಿಚಾರವನ್ನು ಸೋದರಿ ನಿವೇದಿತಾ ಒಬ್ಬ ಜೀವಿ ಮತ್ತು ಜಗನ್ಮಾತೆಯ ಸಂಭಾಷಣೆಯ ರೂಪದಲ್ಲಿ ವಿವರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ನಾನು ನನ್ನವರು ಅವರ ಕಷ್ಟದುಃಖಗಳು ನಮ್ಮ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ, ಆ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯ ಹಿಂದಿರುವ ನಮ್ಮ (ಸಂಕುಚಿತ, ಅವಿವೇಕದ) ಭಾವಲಹರಿ, ಜಗನ್ಮಾತೆಯ ಉತ್ತರ-ಪರಿಹಾರ, ಶಾಂತಿ ಅನಂದ ಎಂಬುದನ್ನೆಲ್ಲ ಒಳಗೊಂಡ ಈ ವಿಷಯ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ವಿವೇಕವನ್ನು ಶರಣಾಗತಿಯನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡುವಂತಿದೆ. ನಮ್ಮ ಎಲ್ಲ ಸಂಬಂಧಗಳು ಜಗನ್ಮಾತೆಯ ಮೂಲಕವೇ ಏರ್ಪಾಟಾಗಲೆಂಬ ಸತ್ಯವನ್ನು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮೆಲ್ಲರಿಗೂ ಒದಗಿಬರಬಹುದಾದ ಒಂದು ಸಂದರ್ಭವಿದು.

“ದೂರದಲ್ಲಿರುವ ನಮ್ಮವರೊಬ್ಬರು ದುಃಖದಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ ಹೃದಯ ನನ್ನನ್ನು ಸಹಾಯಕ್ಕಾಗಿ ಕರೆಯುತ್ತಿದೆ. ನಾನು ಅವರನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತೇನೆಂದು ಎಷ್ಟೇ ಹೇಳಿದರೂ ಅವರಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಅದೇ ದುಃಖ. ಅವರನ್ನು ಭೇಟಿಯಾಗಿ ಸಮಾಧಾನ ಹೇಳಬೇಕೆನ್ನಿಸುತ್ತದೆ” ಇದು ಒಂದು ಅತ್ಯಂತ ಸಹಜವಾದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಮತ್ತು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಹೇಗೆ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯಿಸುತ್ತೇವೆಂಬುದು ನಮಗೆ ತಿಳಿದೇ ಇದೆ! ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಜಗನ್ಮಾತೆಯ ಆದೇಶವೇನೆಂಬುದನ್ನು ಸೋದರಿ ನಿವೇದಿತಾ ಮಾರ್ಮಿಕವಾಗಿ ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ.

ಜಗನ್ಮಾತೆ ಎನ್ನುತ್ತಾಳೆಂತೆ

“ಇನ್ನೊಬ್ಬರ ದುಃಖಕ್ಕೆ ನೀನು ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯಿಸಬೇಕೆನ್ನುವುದು ಸಹಜವೆ. ಮಗು, ಇದು ಹೀಗಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಈ ಐಹಿಕ ಜೀವನ ನಿನ್ನ ದಾಗಿರುತ್ತರಲ್ಲಿಲ್ಲ. ಅಥವಾ ಈ ಪ್ರಪಂಚ ನಿನ್ನನ್ನು ಹಿಡಿದಿಡಲಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ.

“ನನ್ನ ಮಗುವೇ, ಈ ರೀತಿಯ ಹುಚ್ಚು ಪ್ರೀತಿಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡು. ನಿನ್ನ ಹೃದಯವನ್ನು ನನಗೆ ಕೊಡು, ನಾನು ಅದನ್ನು ನೋಡಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಈ ಜಗತ್ತಿನ ಸುಖ ದುಃಖಗಳಿಗೆ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿರು, ಅದರಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಬೇಡ ಹೀಗೆ ಮಾಡಿದರೆ ಮಾತ್ರ ನೀನು ಈ ಬಂಧನದಿಂದ ಬಿಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವೆ ಮತ್ತು ಶಾಂತಿ ಪಡೆಯುವೆ.”

ಜೀವಿ ಈ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ಏನೆನ್ನಬಹುದು? ಹೀಗೆನ್ನುತ್ತಾನಂತೆ. “ತಾಯಿ! ನನಗಾಗಿ ಶಾಂತಿಯನ್ನು ನಾನು ಏಕೆ ಅರಸ

ಬೇಕು? ಅವರ ಅಸಹಾಯಕ ಕೂಗಿಗೆ ಕಿವಿಗೊಡದೆ ನಾನು ಮಾತ್ರ ಶಾಂತಿಯಿಂದಿರಲೆ? ಅವರಿಗೆ ಶಾಂತಿಯನ್ನು ದಯಪಾಲಿಸು! ನಿನ್ನ ದಯೆಯಿದ್ದರೆ ಅವರಿಗಾಗಿ ಈ ಶಾಂತಿಯನ್ನು ನಾನು ಗೆದ್ದು ಕೊಡುತ್ತೇನೆ! ನಿನ್ನ ಆಶೀರ್ವಾದವನ್ನು ಪಡೆಯಲು ನಾನು ಅವರನ್ನು ನಿರ್ಲಕ್ಷಿಸಲಾರೆ!”

ಜಗನ್ಮತೆ ಉತ್ತರಿಸುತ್ತಾಳೆ, “ಹುಚ್ಚು ಮಗುವೆ! ಅವರ ಪ್ರೀತಿಗೆ ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ನೀನು ಪ್ರೀತಿ ತೋರಿಸಬೇಕೆಂಬುದು ಅವರನ್ನು ಕಬ್ಬಿಣದ ಸರಪಳಿಯಂತೆ ಈ ಪ್ರಪಂಚಕ್ಕೆ ಬಂಧಿಸುತ್ತದೆ. ನೀನು ನನ್ನಲ್ಲಿ ನಿನ್ನನ್ನು ಅಡಗಿಸಿಕೊಂಡುಬಿಡು. ಅವರೂ ಇಲ್ಲಿಗೇ ಬರುತ್ತಾರೆ. ನೀನು ನಿಜವಾಗಿ ಪ್ರೀತಿಸಿದ್ದೆಯಾದರೆ ನಿನ್ನ ಮಾತುಗಳು ಜಗತ್ತಿನ ಇತರರ ಮಾತಿನೊಂದಿಗೆ ಸೇರಿಹೋಗದಿರಲಿ. ನಿನ್ನ ಮಾತು ನನ್ನ ದಾಗಿ ಅವನನ್ನು ತಲುಪಿ ಅವನನ್ನ ನನ್ನ ಪದದಡಿಗೆ ಕರೆತರಲಿ. ನಿನ್ನ ಪ್ರೀತಿ ಲೋಕಾತೀತವಾದ ಶುದ್ಧಪ್ರೀತಿಯೊಂದಿಗೆ, ಅನಂತ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದೊಂದಿಗೆ ಒಂದಾಗಲಿ. ಈ ರೀತಿಯಿಂದ ಮಾತ್ರ ಅವರಿಗೆ ಸಂತೃಪ್ತಿಯುಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ನಿನ್ನನ್ನು ನೀನು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಎಳೆದುಕೊಳ್ಳುವುದರಿಂದ ಮಾತ್ರ ಅವರಿಗೆ ಶಾಂತಿಯನ್ನು ತರಬಲ್ಲೆ.

ಜೀವಿಗೆ ಜಗನ್ಮತೆಯ ಮಾತು ಅರ್ಥವಾಯಿತು. ಅವನನ್ನು ತಾನೆ. “ನಾನು ಪ್ರೀತಿಸುವವರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನಿನ್ನ ಅನುಕಂಪೆಗಿಂತ ನನ್ನ ಅನುಕಂಪೆಯನ್ನು ನೆಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳಲೆ?”

“ಹೀಗಿದ್ದರೂ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಅವರು ಎಡವಿ ಬಿದ್ದರೆ, ಕಾಲು ಜಾರಿ ಬಿದ್ದರೆ ಅಥವಾ ದಾರಿ ತಪ್ಪಿದರೆ, ಎಲೆ ತಾಯೀ, ನೀನು ನನ್ನನ್ನು ಆನಂದದ ನಿದ್ರೆಯಿಂದ ಎಬ್ಬಿಸು. ನನ್ನನ್ನು ನಿನ್ನ ಹೃದಯದಿಂದ ಹೊರಹಾಕಿಬಿಡು. ನಿನ್ನ ಆವಶ್ಯಕತೆಯಿರುವ ಅಂತಹವರೆಲ್ಲ ಬೇಗ ನಿನ್ನನ್ನು ಸೇರಿ ಶಾಂತಿಯನ್ನು ಪಡೆಯಲಿ!”

ಜಗನ್ಮತೆಯ ಭರವಸೆಯ ಈ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸಿ

“ಮಗು, ಏನು ಮಾತನಾಡುತ್ತಿರುವೆ? ಅಸಹಾಯಕ ಪಕ್ಷಿಯಂತೆ ನಿನ್ನ ಬಾಲಿಶಬುದ್ಧಿಯೆಂಬ ರೆಕ್ಕೆಗಳನ್ನು ನನ್ನ ಕೃಪಾವಾಯು ವಿನೆದುರು ಬಡಿಯುತ್ತಿರುವೆಯಲ್ಲ! ಅಲ್ಲಿ ಮೇಲೆ ನೋಡಿ ಸಂತೋಷ ಪಡು. ಮುಸುಕಿದ್ದ ಕಪ್ಪನೆಯ ಮೋಡ ಸರಿದುಹೋಗುತ್ತಿದೆ. ಭಯದಿಂದ ಎದೆಯ ಮೇಲಿದ್ದ ಕೈಗಳು ಸಡಿಲವಾಗುತ್ತಿವೆ. ನೀವಿಬ್ಬರೂ ಕೂಡ ಧೈರ್ಯ ಮತ್ತು ಸಮಾಧಾನದ ದೀರ್ಘಶ್ವಾಸ ವೆಳೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ನನ್ನೆಡೆಗೆ ಬರುತ್ತಿರುವ ನಿಮ್ಮಿಬ್ಬರ ಹೆಜ್ಜೆಗಳಲ್ಲೂ ಉತ್ಸಾಹ ಕಾಣಬರುತ್ತಿದೆ. ತ್ಯಾಗ ಮತ್ತು ಅನಾಸಕ್ತಿಯಿಂದ ಉಂಟಾದ ಆನಂದದಿಂದ ಎರಡು ಹೃದಯಗಳೂ ಕಂಪಿಸುತ್ತಿವೆ.”

ಸರ್ವಶಕ್ತಿಶಾಲಿನಿಯಾದ, ಆನಂದಸ್ವರೂಪಿಯಾದ, ದಯಾ ಮಯಳಾದ ಜಗನ್ಮತೆಯ ಕುರಿತ ಶ್ರದ್ಧೆ ಶರಣಾಗತಿಗಳನ್ನು ಸೋದರಿ ನಿವೇದಿತಾ ಎಷ್ಟು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಅರ್ಥೈಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರಲ್ಲವೆ? ಅವರು ಜಗನ್ಮತೆಯ ಪ್ರಿಯರಾಗಿದ್ದರೆಂದುಕೊಳ್ಳುವುದರಲ್ಲಿ ಅತಿಶಯೋಕ್ತಿ ಒಂದಿಷ್ಟೂ ಇರಲಾರದು. ಇದಕ್ಕೆ ಸಾಕ್ಷಿಯೆಂಬಂತೆ ಶ್ರೀಮಾತೆ ಶಾರದಾದೇವಿಯವರು ಸೋದರಿ ನಿವೇದಿತಾರನ್ನು ಕುರಿತು, “ಎಷ್ಟೊಂದು ಒಳ್ಳೆಯ ಗುಣಗಳು ಅವಳಲ್ಲಿ! ಅವಳೊಬ್ಬ ದೇವತೆಯೇ ಸರಿ!” ಎಂದರು.

ಕಾಳಿಯ ಕಥೆ

ಸೋದರಿ ನಿವೇದಿತಾ ಸ್ವಾಮಿ ವಿವೇಕಾನಂದರ ಸಂಪರ್ಕಕ್ಕೆ ಬಂದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅವರು ಶಿಕ್ಷಕಿಯಾಗಿದ್ದರು. ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಬೋಧಿಸುವ ಕಲೆ ಅವರಲ್ಲಿತ್ತು. ಒಂದು ವಿಷಯದ ಆಳಕ್ಕೆ ಮುಳುಗಿ ಭಾವವನ್ನು ಗ್ರಹಿಸುವ ತೀಕ್ಷ್ಣ ಮತಿ, ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಮತಿ ಅವರದು.

‘ಕಾಳಿಯ ಕಥೆ’ ಎಂಬ ಶೀರ್ಷಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಲೆಗ್‌ಟ್ ಪುಟಾಣಿಗೆ ೧೮೯೮ರ ಕ್ರಿಸ್‌ಮಸ್ ದಿನದಂದು ಕಲ್ಕತ್ತದ ಬಾಲಿಯಲ್ಲಿ ಬರೆದ ಕಥೆ ಜಗನ್ಮತೆ ಕಾಳಿಯನ್ನು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಪರಿಚಯಿಸುವ ಅವರ ಅನನ್ಯ ಶೈಲಿಯನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತದೆ. ವಿಷಯ ಗಹನವಾದರೂ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ತುತ್ತನ್ನು ತಿನ್ನಿಸುವಂತೆ ಸರಳ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯ ವಿಚಾರಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ಮಗುವಿಗೆ ಹೀಗೆ ಬರೆಯುತ್ತಾರೆ:

“ಜಗನ್ಮತೆ ನಮಗೆ ಕಾಣಿಸದಿದ್ದರೂ ಇದ್ದೇ ಇದ್ದಾಳೆ. ಜಗನ್ಮತೆಯನ್ನು ಕಂಡಾಗ ವ್ಯಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಅದ್ಭುತ ಪರಿವರ್ತನೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಆ ವ್ಯಕ್ತಿ ಕ್ಷಣಮಾತ್ರದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ರಹಸ್ಯಗಳನ್ನು ತಿಳಿದುಬಿಡುತ್ತಾನೆ. ಅವನು ಶಕ್ತಿವಂತನೂ, ಬುದ್ಧಿವಂತನೂ ಮತ್ತು ಪ್ರೇಮಪೂರ್ಣನೂ ಆಗುತ್ತಾನೆ ಹಾಗೂ ಅವನು ಆ ಕ್ಷಣವನ್ನು ಎಂದೆಂದಿಗೂ ಮರೆಯಲಾರ.

“ಈ ಜಗನ್ಮತೆ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೂ ಇದ್ದಾಳೆ, ಎಂದೆಂದಿಗೂ ಇದ್ದಾಳೆ. ಜಗನ್ಮತೆ ಇನ್ನೊಂದು ಬಗೆಯ ಕಣ್ಣಾಮುಚ್ಚಾಲೆ ಆಟವನ್ನು ಆಡುತ್ತಾಳೆ! ಅವಳು ಎಲ್ಲರೊಳಗೂ, ಎಲ್ಲದರೊಳಗೂ ಅವಿತು ಕುಳಿತಿದ್ದಾಳೆ. ಆ ಮಹಾತಾಯಿ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಅಡಗಿಕೊಂಡಿರ ಬಲ್ಲಳೋ! ಅವಳೆಂದಳು, “ಆ ಕಲ್ಲನ್ನು ಎತ್ತು, ನಾನು ಅಲ್ಲೇ ಇದ್ದೇನೆ. ಮರದ ತುಂಡೊಂದನ್ನು ಕತ್ತರಿಸು, ಅಗೋ ಅಲ್ಲೇ ನಾನು!” ಹೀಗೆ ಭಗವಂತ ಎಲ್ಲದರ ಒಳಗೆ ಇರಬಲ್ಲನೆಂದು ಭಾವಿಸಿದ್ದೀಯಾ? ಕಾಳಿ ಎಷ್ಟು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಆಟವಾಡುತ್ತಾಳೆ! ಅವಳನ್ನು ನೀನು ಎಲ್ಲಿಬೇಕಾದರೂ ಕಾಣ ಬಹುದು. ತಾಯಿ ಮಗುವಿನಿಂದ ದೂರ ಸರಿದು ಬಚ್ಚಿಟ್ಟುಕೊಂಡಾಗ ತಾಯಿ ಮಗುವನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತಾಳೇನು? ಹೌದು! ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಅವಳು ಅವಿತು ಕೊಳ್ಳುವುದಾದರೂ ಏಕೆ? ತಾಯಿ ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿದ್ದಾಗಲೂ ಮಗುವನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತಾಳೇನು?

“ಹೌದು, ನೋಡು ತಾಯಿ ಹೇಗೆ ಯಾವಾಗಲೂ ನಗುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ! ಕಾಳಿಯೂ ಹೀಗೆ. ಅವಳ ಕಣ್ಣುಗಳು ಮುಚ್ಚಿದ್ದರೂ ನಾವು ಭಯ ಪಡಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಅವಳು ಯಾವಾಗಲೂ ನಗುತ್ತಲೇ ಇದ್ದಾಳೆ.

“ಜಗನ್ಮತೆ ಪ್ರೀತಿಸುವ ಎಲ್ಲವನ್ನು ನಾವು ಪ್ರೀತಿಸಬೇಕು; ಏಕೆಂದರೆ ನಾವು ಜಗನ್ಮತೆಯನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತೇವಲ್ಲವೆ? ಏಕೆಂದರೆ ಅವಳು ನಮಗೆ ಮಹಾಮಾತೆಯಲ್ಲವೆ? ಹೀಗೆ ಮಾಡಿದ್ದಲ್ಲದೆ ನಮಗೆ ಬೇರೆ ಉಪಾಯವೇ ಇಲ್ಲವಲ್ಲ?”

ಮಕ್ಕಳ ಆಲೋಚನೆ ಭಾವನೆ ಕೃತಿಗಳನ್ನು ಸೋದರಿ ನಿವೇದಿತಾ ರವರು ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ಗಮನಿಸಿರುವುದನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುವುದನ್ನು ನಾವು ಕಾಣಬಹುದು.